

INFORME 2009

CRISI I TREBALL

L'article 23 de la DECLARACIÓ UNIVERSAL DELS DRETS HUMANS diu:

- *Tota persona té dret al treball, a la lliure elecció del seu treball i a la protecció contra l'atur.*
- *Tothom té dret, sense cap discriminació, a igual salari per igual treball.*
- *Tothom que treballa té dret a una remuneració equitativa i satisfactòria que assegurï per a ell i per a la seva família, viure conforme amb la dignitat humana, completada, si cal, amb els altres mitjans de protecció social.*
- *Tota persona té dret, unint-se amb d'altres, a fundar sindicats i afiliar-s'hi per a la defensa dels propis interessos.*

L'article 35 de la Constitució Espanyola diu:

- *Tots els espanyols tenen el deure i el dret al treball, a la lliure elecció de professió i ofici, a la promoció a través del treball i a una remuneració suficient per a satisfer les seves necessitats i les de la seva família. En cap cas pot haver-hi discriminació per raó de sexe.*

L'article 25 de l'Estatut de Catalunya diu:

ARTICLE 25. DRETS EN L'ÀMBIT LABORAL

- *Els treballadors tenen dret a formar-se i promoure's professionalment i a accedir de manera gratuïta als serveis públics d'ocupació.*
 1. *Les persones excloses del mercat de treball perquè no han pogut accedir-hi o reinserir-s'hi i que no disposen de mitjans de subsistència propis tenen dret a percebre prestacions i recursos no contributius de caràcter pal·liatiu, en els termes que estableixen les lleis.*
 2. *Tots els treballadors tenen dret a acomplir les tasques laborals i professionals en condicions de garantia per a la salut, la seguretat i la dignitat de les persones.*
 3. *Els treballadors, o llurs representants, tenen dret a la informació, la consulta i la participació en les empreses.*
 4. *Les organitzacions sindicals i empresarials tenen dret a complir llurs funcions en els àmbits de la concertació social, la participació i la col·laboració social.*

Com veiem, totes les Cartes Magnes, tan Internacionals, com Estatals i Nacionals, que regeixen a la nostra societat, reconeixen el DRET AL TREBALL, tots els nostres governants tenen

L'obligació de respectar i de complir amb els mandats que es desprenen de les mateixes i tots els governats, es a dir, les ciutadanes i ciutadans tenen el dret a exigir el seu compliment.

Des d'aquesta òptica, les Cartes Magnes que són Llei de lleis aprovades pel conjunt de la Societat amb referèndums, els ciutadans no haurien de tenir cap mena de preocupació per tenir treball i viure dignament ja que son drets que la seva Constitució els garanteix, però la realitat d'avui dia és ben diferent. Qui té treball viu amb por de perdre'l i, qui no en té fa mans i manegues per aconseguir-ne, la qual cosa no qualla la majoria de vegades. En definitiva, els que ens governen mostren una incapacitat manifesta per complir els articles constitucionals que parlen del Dret al treball, convertint la Constitució en paper mullat en alguns aspectes, mentre que en altres sembla la fi del món el sol fet d'esmentar canviar-la.

Amb aquestes premisses, no és gaire difícil arribar a la conclusió de que alguna cosa ha fallat a la nostra societat, que ens ha portat a la greu situació de crisi que estem patim. A ningú se li escapa que en una crisi financera d'aquest nivell, la banca i té molt a veure, qualsevol persona amb sentit comú, veia que no era lògic els préstecs hipotecaris, més enllà del cent per cent, que es concedien a llarg termini, sense més garanties que les d'un pis clarament sobrevalorat. I això que tothom veia, com és que no ho veia el Banc d'Espanya?. I si ho veia perquè no posava fre?.

Els bancs més importants del nostre sistema financer han comercialitzat Fons d'Inversió basats en actius poc fiables, que s'han menjat els estalvis de molta gent, que els havia comprat atenent les recomanacions del propi banc, una mala jugada amb tota regla, però pel que sembla, legal, ja que ningú assumeix responsabilitats i ningú ha anat a la presó, ni els que l'han fet ni els que l'han permès fer.

La conclusió de tot plegat és que el conjunt de la ciutadania pagarem els plats trencats d'allò que no hem provocat i els culpables encara en sortiran beneficiats de la situació.

PRESENTACIÓ

Durant l'any 2009 l'Oficina ha estat oberta 214 dies per atendre la ciutadania de manera personal i s'han presentat 223 queixes, de les quals 192 corresponen a l'Administració Municipal i 31 corresponen a litigis entre particulars.

Com ja sabeu, el Defensor no té competències en els litigis particulars, i solament puc fer de mitjancer entre les parts implicades buscant una solució de bona voluntat. Amb aquesta forma de treballar, 21 de les peticions han estat solucionades, en 2 no ha estat possible fer res, 5 han estat desestimades per manca de base d'actuació, dos s'han derivat a l'Oficina del Consumidor i una no tenia raó.

Les queixes que corresponen a l'Administració Municipal, 192 en total, les detallo a continuació emmarcades en les diferents àrees de govern per a que, d'aquesta manera, la ciutadania tingui una visió més aclaridora del funcionament dels diferents departaments de l'Ajuntament.

Departaments municipals	Solucionades	Sense Solucio	Pendents	Sense raó	Desestimades	TOTAL
Sanitat-Higiene	1					1
Governacio	5	2		4		11
Ensenyament	2			1		3
Serveis Socials				1		1
Cultura i Festes						0
Immigracio				1		1
Sorea	4			1		5
Esports	3					3
Hisenda	1			1	1	3
Agricultura i M.Ambient	6			2		8
Obres	21	8		8		37
Serveis	42	2		4		48
Policia	45	7		18	1	71
TOTAL						192

ESTUDI COMPARATIU

El nombre de queixes presentades ha baixat significativament respecte a l'any passat. El gruix de les queixes correspon al departament de Policia, que amb setanta- i -una queixes ha quedat molt per davant del de Serveis que ha baixat de forma significativa, des de setanta a quaranta – i- vuit, quedant el departament d'Obres en tercer lloc amb també un descens significatiu en el nombre de queixes. La resta de departaments municipals com ja es habitual queden a molta distància, presentant en conjunt petites variacions respecte a l'any anterior.

Cal destacar el notable increment de queixes que durant el 2009 ha sofert el departament de Policia respecte a l'any 2008, tot i que el nivell de queixes solucionades ha estat més que acceptable, caldria esbrinar els motius d'aquest fort increment.

En allò que respecta al departament de Serveis, cal destacar el fort descens en quan a queixes presentades, lo que constitueix una bona noticia i més tenint en compte que la ciutat no ha parat de créixer i ha augmentat la feina per tenir-la en condicions. El nivell de solucions, com ja és habitual continua se'n bo.

El departament d'Obres ha baixat de quaranta-sis queixes fins a trenta-set, i ha canviat radicalment la tipologia de les mateixes. De les molèsties i perjudicis causats per la tasca de construcció d'edificis hem passat a demanar que es retirin tancats d'obra i ocupacions de via publica, que es netegin solars i es tanquin les façanes d'obres no acabades i sense perspectiva d'acabar-se.

SUGGERIMENTS AL PLE DE LA CORPORACIÓ

Ciudadans de primera i ciudadans de segona.

De vegades, no te n'adones de les mancances del nostre sistema sanitari fins que tens la necessitat d'un determinat servei. Quan això passa es veu amb claredat que, encara que tots paguem els nostres impostos, no tots estem igual de ben atesos. Hi ha una part de la ciutadania que està molt ben servida i un altra part que no ho està tant. Dit d'un altra manera, hi ha ciudadans de primera i ciudadans de segona, tot i que a l'hora de pagar els nostres impostos la mesura sigui la mateixa per a tots.

Aquesta disquisició ve a compte pel desequilibri territorial en quan a l'atenció sanitària que rebem els ciudadans. A títol d'exemple:

- Un ciutadà de Barcelona que pateix un infart i per tant necessita atenció immediata, té a la seva disposició diversos hospitals amb unitats d'hemodinàmica cardiològica que durant les 24 hores al dia, 365 dies a l'any, el poden atendre adequadament.
- Un ciutadà de Tarragona en les mateixes condicions només és atès de forma adequada cinc dies a la setmana fins a les cinc de la tarda, és a dir en horari laboral. Si l'infart té lloc després d'aquest horari, s'ha de traslladar a Barcelona, on un hora més tard amb sort, serà atès.
- Un ciutadà d'Ampostà s'ha de traslladar d'entrada a Tarragona per rebre el servei i si és fora d'horari laboral a Barcelona, on amb sort serà atès dues hores després...

Com veiem, en aquest aspecte d'extrema gravetat, el ciutadà de Barcelona és de primera categoria, el de Tarragona també, en horari laboral i fora d'aquest passa a ser de segona categoria i el d'Ampostà, d'entrada ja és de segona i fora d'horari laboral fins i tot arribem a la tercera categoria.

Tot i que no sigui competència de l'Ajuntament solucionar aquesta greu discriminació, sí que demanaria que es fessin les gestions polítiques necessàries per a que els nostres conciudadans gaudeixen del mateix tracte que tots els altres.

Carretera als Eucaliptus.

Aquesta carretera enormement transitada, especialment a l'estiu, esdevé en un perill públic en el tram que va des de la finca d'Erms Salats, o com se la coneix popularment, finca de Codorniu, fins al mar. La carretera és molt estreta i a un costat hi ha un desguàs i a l'altre una regadora, tots dos amb un fort desnivell respecte a la carretera i sense cap mena de protecció.

Encara que l'arranjament d'aquest tram de carretera no sigui de competència municipal, crec que si ho és el fet de protegir a la ciutadania que per allí circula i cal fer les gestions necessàries per evitar que passi una desgràcia.

Per acabar, insisteixo com en informes anteriors en l'arranjament de l'Avinguda de Santa Bàrbara. L'entrada a la nostra ciutat per aquesta avinguda és deplorable, L'assumpte ja porta cua i fins ara sempre s'ha justificat en base a l'execució pendent d'una remodelació total per no fer arranjaments i despeses parcials, però el cert és que ni s'ha fet l'arranjament parcial ni el total.

CONCLUSIONS

Per acabar l'informe i donar-li el seu just valor, cal tenir present que les valoracions i anàlisis que es poden extreure del mateix, es basen única i exclusivament en les queixes i peticions que s'han presentat a l'Oficina del Defensor, la qual cosa no es pot extrapol·lar a tota l'activitat municipal, que, com es lògic és molt més àmplia. Hi ha molts ciutadans que han resolt, o no, els seus assumptes directament amb els responsables de les respectives àrees de govern.

El que sí demanaria és que els suggeriments més amunt esmentats, passessin a tenir la consideració de prioritaris per a l'equip de govern, per la raó que els empara, pel temps que porten sense resoldre i pel perjudici que injustament estan patint els afectats.

SALUT PER A TOTHOM

Amposta, 30 de juliol de 2009

Eloi Toldà Andreu

Defensor del Ciutadà